

11.8.2023

Sosiaali- ja terveysministeriö

STM:n lausuntopyyntö 3.7.2023 (dnro VN/19726/2023)

Hallituksen esitys eduskunnalle vammaispalvelulain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaantulon lykkäämistä koskevaksi lainsäädännöksi

Uusi vammaispalvelulaki (675/2023) liitelakeineen hyväksyttiin eduskunnassa 1.3.2023 ja vahvistettiin 14.4.2023. Lakien oli tarkoitus tulla voimaan 1.10.2023.

Nyt lausunnoilla olevan, valtion vuoden 2023 toiseen lisätalousarvioesitykseen liittyvän esitysluonnoksen mukaan vammaispalvelulaki ja siihen liittyvät lait siirrettäisiin tulemaan voimaan 1.10.2023 sijaan 1.10.2024. Siirtymäsäännöksiä ehdotetaan myöhennettäväksi vastaavasti kuin alkuperäisessä esityksessä (HE 191/2022), lukuun ottamatta tuettua päätöksentekoa, jota koskevien säännösten ehdotetaan tulevan voimaan alun perin ehdotettuna aikana 1.1.2025.

Esitysluonnoksen mukaan *voimaantuloajankohdan muutos mahdollistaisi vammaispalvelulain soveltamisalan tarkentamisen hallitusohjelmassa edellytetyllä tavalla ennen lakien voimaantuloa erikseen annettavalla esityksellä siten, että vammaispalvelulaki säilyisi vammaisille henkilöille tarkoitettuna erityislakina. Tämä varmistaisi myös hyvinvointialueiden rahoitusperiaatteen toteutumisen.* Eduskuntakäsittelyn aikana ei ollut mahdollista tehdä perusteellista vaikutusten arviointia ikääntymisrajausten poistamisen vaikutuksista lain soveltamisalapykälästä. Eri tahojen esittämät arviot muutoksen vaikutuksista poikkesivat huomattavasti toisistaan. Lisäksi sosiaali- ja terveysvaliokunta teki valiokuntakäsittelyn viime vaiheessa useita muutoksia palvelupykäliin. Näiden kustannusvaikutuksia ei sosiaali- ja terveysministeriön mukaan ollut täsmällisesti mahdollista arvioida.

Valtiovarainministeriö esittää lausuntonaan seuraavaa:

Valmistelun tausta

Valtiovarainministeriö toi valiokuntakäsittelyvaiheessa keväällä 2023 esiin huolensa vammaispalvelulakiehdotukseen tehtyjen muutosten puutteellisesta arvioinnista ja muutosten vaikutuksista palvelujärjestelmään ja hyvinvointialueiden rahoituksen riittävyyteen. Ministeriön erityinen huomio kiinnittyi lakiehdotuksesta poistettuun soveltamisalan ikääntymisrajaukseen ja siihen, miten muutos tulisi vaikuttamaan iäkkäiden henkilöiden sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen, palvelujärjestelmän kestävyys- ja rahoitustarpeeseen. Ministeriö toimitti omasta aloitteestaan asiasta lausunnon sosiaali- ja terveysvaliokunnalle ([Kirje \(eduskunta.fi\)](#)).

Valtiovarainministeriö korosti pitävänsä ”tärkeänä edistää vammaispalvelujen kehittämistä ja sääntelyä perusoikeussääntely ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksista annettu sopimus (Sops 26 ja 27/2016) huomioon ottaen”. Samalla ministeriö katsoi, että ”lainsäädäntöuudistus on tarpeen tehdä kestäväällä tavalla, niin laissa säädettävien oikeuksien toteutuminen, oikeasuhtainen rahoitus ja henkilöstöresursointi kuin hyvinvointialueiden toimintaedellytykset ja julkisen talouden kestävyys varmistuen”. Ministeriö esitti myös, että ”vammaispalvelulain uudistuksen, sellaisena kuin se on sosiaali- ja terveysministeriön vastineessa esitetty, kustannusvaikutusten arviointi on merkityksellistä hyvinvointialueita koskevan rahoitusperiaatteen ja tulevien sukupolvien perusoikeuksien toteutumisen ja hyvinvoinnin kannalta olennaisen julkisen talouden kestävyys näkökulmasta.”

Jo alkuperäisen hallituksen esityksen HE 191/2022 vp valmistelussa kiinnitettiin huomiota tietopohjan ja vaikutusarvioinnin haasteisiin. Näihin pyrittiin vaikuttamaan toteuttamalla vaikutusarviointityö epävirallisessa laajapohjaisessa vaikutusarviointiryhmässä, joka työskenteli kahdeksan kuukauden ajan vuonna 2021. Lisäksi laskentaoletuksia toimitettiin kommentoitavaksi valitulle kunta- ja kuntayhtymäjoukolle. **Hallituksen esityksen perusteluissa todettiin useassa kohdin, miten ikääntymisrajausta pidettiin tarpeellisenä kustannusten hallitsemattoman kasvun estämiseksi kuin myös vammaispalvelujen kattavuuden ja palvelujärjestelmän kestävyys turvaamiseksi** (mm. s. 47, 125, 131 ja 160).

Valtiovarainministeriö korostaa, että hyvinvointialueiden rahoitusmallin perustuessa lähes täyteen valtionrahoitukseen rahoitusperiaatteen toteutumisen varmistamisella säädösmuutoksia valmisteltaessa on erityinen merkitys. Rahoitusperiaatteen toteutumista varmistaa osaltaan hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain (617/2021) 9 §, joka edellyttää, että valtion **rahoituksen tasoa varainhoitovuodelle määritettäessä otetaan täysimääräisesti huomioon hyvinvointialueiden järjestämisvastuulle kuuluvien tehtävien laajuuden tai laadun muutos, jos se aiheutuu asianomaista tehtävää koskevasta laista.** Siten myös vastinemenettelyssä

muutettujen säännösten vaikutukset olisi tullut arvioida kattavasti, rahoitusperiaatteen ja em. rahoituslain 9 §:n toteutuminen varmistaen.

Koska annetussa aikataulussa ei ollut edellytyksiä laajapohjaisen arviointityön käynnistämiseen, tehtiin valtiovarainministeriössä vuoden 2024-2027 julkisen talouden suunnitelman valmistelun yhteydessä arviota kustannusvaikutusten mittaluokasta. Tekniseen julkisen talouden suunnitelmaan 2024-2027 sisällytettiin 100 milj. euron kehysvaraus, joka oli lisäystä suhteessa momentille 28.89.31 budjetoituun, hallituksen esitykseen HE 191/2022 vp ja sen valiokuntakäsittelyn muutoksin perustuvaan, vammaispalvelulainsäädännön uudistuksen määrärahaan (25,2 milj. euroa v. 2024, 32,4 milj. euroa v. 2025, 35,5 milj. euroa v.2026 ja 35,9 milj. euroa v .2027). Kehysvarauksen purun, eli siirtämisen määrärahamomentille valtion talousarvioesityksen valmistelun yhteydessä, todettiin kuitenkin edellyttävän kattavampaa vaikutusarviointityötä. Kehysvaraus on keino varautua kokonaisuutena ennalta vaikeasti arvioitavissa oleviin menoihin, joiden toteutuminen jossain mittaluokassa on kuitenkin hyvin todennäköistä.

Voimaantulon siirtämisen perusteet

Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan vammaispalvelulainsäädäntö 1.10.2023 voimaantulevassa muodossaan, eli ikääntymisrajaus soveltamisalasta poistettuna ja ehdotetulla lainvalintaa koskevalla toissijaisuussäännöksellä (2 § 2 mom), muodostuisi epäselväksi suhteessa sosiaalihuoltolain (1301/2014) 2 §:n lainvalintaa koskeviin säännöksiin.

Käytännössä esimerkiksi palvelujen maksuttomuuden on katsottu ohjaavan lainvalintaa. Tämä on myös sosiaalihuoltolain perusteluissa kytketty lain säännöstasolla turvattuun asiakkaan edunmukaisuuteen. Vahvistetussa muodossaan lakien keskinäinen soveltamisjärjestys muodostuu epäselväksi, eikä vammaispalvelulainsäädännöstä voida valtiovarainministeriön käsityksen mukaan esimerkiksi johtaa perustetta sille, ettei sosiaalihuoltolain 2 §:n 2 momentin nojalla vammaispalvelujen maksuttomuus oikeuttaisi myös niiden ensisijaiseen myöntämiseen. Palvelujen mahdollinen ensisijaisuus muodostaa haasteen vammaispalvelujen saajien näkökulmasta, sillä ensisijaisuus koskisi myös toimintakyvyn rajoitteiden perusteella soveltamisalan rajaukset täyttäviä ikääntyneitä, mikä voisi heikentää palvelujen saatavuutta vammaispalvelujen varsinaisen kohderyhmän osalta. Toisaalta taas, jos esim. maksuttomuudesta seuraavaa lainvalinnan ensisijaisuutta muutettaisiin, koskisi muutos ilmeisesti kaikkia asiakkaita, ei vain ikääntyneitä, ja heikentäisi vammaispalveluja saavien asemaa.

Käytännössä jo nyt vammaispalveluja on järjestetty erinäisissä tilanteissa ikääntyneille henkilöille (*ikäkäänä alkaneeseen ja tyypillisesti iäkkäillä henkilöillä esiintyvään sairauteen tai yleiseen vanhuudesta johtuvaan rappeutumiseen*

taikka heikkouteen perustuen) ja valtiovarainministeriö arvioi, että soveltamisalan nimenomainen muutos, alkuperäiset vaikutusarviot ja sosiaalihuoltolain säännökset sekä perustelut huomioiden, iäkkäiden henkilöiden vammaispalvelujen hakeminen tulisi kasvamaan. Soveltamiskäytäntöön voi vaikuttaa maksuttomuuden rinnalla mm. se, onko kyseessä määrärahasidonnainen vai subjektiivinen oikeus, mutta myös muiden palvelujen ja henkilöstön saatavuus eli ikääntyneiden palvelujen tila. Juuri valmistuneet tilastot, esimerkiksi kotihoitoon sekä ympärivuorokautiseen asumispalveluihin liittyen, vahvistavat käsitystä siitä, että sosiaalihuoltolain mukaisten palvelujen saatavuus on vaikeutunut ([Kotihoito 2022 : Kotihoidon käynti- ja asiakasmäärä väheni vuonna 2022 \(julkari.fi\)](https://thl.fi/fi/tilastot-ja-data/tilastot-aiheittain/ikaantyneet/sosiaalihuollon-laitos-ja-asumispalvelut) tai <https://thl.fi/fi/tilastot-ja-data/tilastot-aiheittain/ikaantyneet/sosiaalihuollon-laitos-ja-asumispalvelut>). Ikääntyneiden palvelujen saatavuutta heikentää pula henkilöstöstä ikäihmisten määrän kasvaessa ja työikäisen väestön määrän pienentyessä. Tämä yhdistettynä ikääntymisrajoituksen poistoon lisää painetta iäkkäiden henkilöiden siirtymiseen vammaispalvelujen piiriin. Valtiovarainministeriö ei pidä tilastoihin perustuen kestäväenä esitettyä perustelua muutosten vähäisistä taloudellisista vaikutuksista. Vaikka sosiaalipalveluja on kehitetty, ei voida varmasti olettaa, että ikääntyneet saisivat riittävät palvelut yleislain perusteella eikä siirtymää vammaispalvelulainsäädännön mukaisiin palveluihin tapahtuisi.

Lakien voimaantuloon vahvistetussa muodossaan liittyisi edellä kuvattu ja ikääntyvän väestön määrän ja palvelutarpeen ennakoitu kasvu huomioiden merkittävä riski vammaispalvelujen muuttumiselle yleispalveluksi, vammaispalvelulain rajattua asiakasryhmää koskevan erityislain aseman heikkeneminen sekä vammaispalvelujen supistuminen (ks. HE 191/2022 vp s.47 ja 131). Vaihtoehtoisesti asiakkuuksien ja kustannusten kasvu siirtäisi sekä rahoitusta että henkilöstöä muualta palvelujärjestelmästä vammaispalveluihin.

Valtiovarainministeriö toteaa viimeksi mainittuun, että hyvinvointialueiden talousnäkömät näyttävät yleisesti siltä, että niillä ei ole taloudellisia puskureita toteuttaa uudistuksia esimerkiksi sellaisessa tilanteessa, että lain perusteella tehty määrärahalisäys ei vastaa lainsäädännössä säädetyn velvoitteen kustannuksia. Lisäksi kaikki hyvinvointialueet ovat tuoneet mm. hyvinvointialueneuvotteluissa esiin sen, että pula sote-henkilöstöstä rajoittaa palveluiden järjestämistä jopa talouden reunaehtoja enemmän.

Edellä kuvatuilla perusteilla valtiovarainministeriö kannattaa vammaispalvelulain voimaantulon siirtämistä eikä pidä mahdollisena lausunnossa ilmenevin perustein luonnokseen sisältyvissä muissa toteuttamisvaihtoehdoissa esitettyä vaihtoehtoa, että vammaispalvelulaki tulisi voimaan kuten alun perin tarkoitettu ja sen toteutumista seurattaisiin. Vaikka ehdotettu siirtäminen on varsin poikkeuksellista, jopa valitettavaa asiakkaiden odotukset ja alueiden toimeenpanotyö huomioiden, valtiovarainministeriö pitää muutosta välttämättömänä erityisessä asemassa

olevan asiakasryhmän palvelujen ja riittävän rahoituksen turvaamiseksi. Vahvistetussa muodossa lainsäädäntöön sisältyisi merkittävä toiminnallinen ja taloudellinen riski.

Voimaantumisen siirtämisen taloudelliset vaikutukset

Hallitusohjelman mukaan koko uudistuksen vuosittainen kustannusvaikutus nykytilanteeseen verrattuna saa olla korkeintaan 100 miljoonaa euroa. Tämä on todettu hallituksen esitysluonnoksen sivulla kolme. **Huomioiden julkisessa keskustelussa asiassa syntynyt väärinymmärrys säästötavoitteesta, valtiovarainministeriö pitää tarpeellisena, että asiaa selkiytettäisiin hallituksen esityksessä.** Hallituksen esityksen HE 191/2022 vp toimeenpanoon oli viime hallituskaudella varattu rahoitusta noin 22 milj. euroa vuositasolla. Rahoitus perustui malliin, jossa lain soveltamisalaan sisältyi ns. ikääntymisrajaus; eli vammaispalveluja ei olisi myönnetty henkilölle, jonka *avun, tuen tai huolenpidon tarve olisi johtunut pääasiassa iäkkäänä alkaneesta ja tyypillisesti iäkkäillä henkilöillä esiintyvistä sairaudesta tai yleisestä vanhuudesta johtuvasta rappeutumisesta taikka heikkoudesta*. Tälle, kasvavalle iäkkäiden väestöryhmälle – joille vammaispalveluja ei ole tarkoitettu - palvelut olisi myönnetty muun lainsäädännön, kuten sosiaalihuoltolain ja ns. vanhuspalvelulain (980/2012) nojalla.

Perustuslakivaliokunnan mukaan **ikäntymisrajaus muodostui ehdotetulla tavalla muotoiltuna ja perusteltuna ongelmalliseksi vammaissopimuksen kannalta**, eikä sille ollut esitetty **riittäviä hyväksyttäviä perusteita.**”(PeVL 79/2022 vp.) Eduskuntakäsittelyssä tehtyjen muutosten myötä uuden vammaispalvelulain toimeenpanoon varattiin lopulta teknisessä julkisen talouden suunnitelmassa 2024-2027 rahoitusta nousevana sarjana 25,2 milj. euroa v. 2024, 32,4 milj. euroa v. 2025, 35,5 milj. euroa v. 2026 ja 35,9 milj. euroa v. 2027. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan tämä varattu rahoitus ei riittäisi hyvinvointialueiden rahoituslain 9 §:ssä tarkoitettuihin kompensoimaan lainsäädäntöön tehtyjä muutoksia. Toisin sanoen kustannusvaikutukset olisivat muodostuneet korkeammiksi, mutta niihin ei olisi osoitettu ennakollisesti rahoitusta 9 §:ssä tarkoitettuihin.

Vaikka perustuslakivaliokunta on katsonut, ettei ikääntymisrajausta voi toteuttaa ehdotetussa muodossa, ei valiokunta sulkenut rajausta pois, jos sille voidaan osoittaa hyväksyttävä peruste (ks. PeVL 79/2022 vp, kohta 18). **Hallituksen kirjaus vuosittaisesta 100 milj. euron kustannusvaikutuksesta tarkoittaa, että soveltamisalan rajauksen jälkeenkin uuden vammaispalvelulain-säädännön toimeenpanoon on käytettävissä enemmän rahoitusta mitä nyt vahvistetun lain perusteella on varattu** (vuoden 2027 tasolla 64,1 milj. euroa enemmän). Seuraavaksi valmisteltavan sääntelyn, eli yksinkertaistetusti HE:n 191/2022 vp mukaan lukien eduskuntakäsittelyssä tehdyt muutokset ja edelleen

nyt hallitusohjelmassa tarkoitettu soveltamisalan rajaus, hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain 9 §:n mukainen kustannusvaikutus saa olla enimmillään 100 milj. euroa. Jos alueille aiheutuisi kattavasta vaikutusarviointityöstä huolimatta enemmän kustannuksia, tulisi ne huomioiduksi rahoituslain 5 §:n mukaisessa rahoituksen jälkikäteisessä tarkistuksessa. Olisi tärkeää tuoda selvästi esille, että tämä hallituksen esitysluonnos ei sisällä mitään uutta taloudellisten eikä henkilöstövaikutusten arviointia, vaan arviointityö toteutetaan kokonaisuutena jatkovalmistelussa.

Luonnoksen taloudellisten vaikutusten arviointia koskevassa luvussa sekä luvussa 9 suhde talousarvioesitykseen puhutaan hyväksytyn lain kustannuksista (5,6 milj. euroa vuodelle 2023). Tämän suuruinen määräraha on varattu talousarvioon lain taloudellisten vaikutusten arvioinnin mukaisena. Taloudellisten vaikutusten arviointiin liittyvien epävarmuuksien vuoksi olisi selkeämpää puhua kustannusten sijaan talousarvioon varatusta määrärahasista.

Hallituksen esityksen perusteluista

Valtiovarainministeriö pitää hallituksen esityksen käsittelyn kannalta tärkeänä, että perusteet, miksi poikkeuksellista voimaantumisen siirtämistä esitetään ja miksi siirto on välttämätön, käyvät riittävän selvästi ehdotuksesta ilmi. Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan

vammaispalvelulainsäädännön ja sosiaalihuoltolain lainvalintaa koskevaa ongelmatiikkaa ja sen vaikutusta vahvistetun lainsäädännön toimeenpanoon – asiakkaiden oikeuksiin ja kustannusriskien - ei ole avattu eri näkökulmista nykytilan arviointia koskevassa luvussa (s.3-5), vaan käsittely painottuu sen kuvaamiseen, mitä säännösmuutosten valmistelulla on tarkoitettu.

Valtiovarainministeriö pitää kritiikille alttiina myös perustelua, jonka mukaan ”lakia on alun perin tarkoitettu sovellettavan erityislakina rajattuun vammaisten henkilöiden joukkoon. Siksi tilanne ei lähtökohtaisesti poikkea uuden lain tilanteesta ikääntymisrajausten poistamisen jälkeen.” (s.5, 19) Kuitenkin hallituksen esityksessä 191/2022 vp on laajasti kuvattu sitä, miten ikääntymisrajausten poisjättäminen soveltamisalasta muuttaisi tilannetta. Lain soveltamiseen vaikuttaisi mahdollisesti se, että nimenomaan perustuslakivaliokunnan kannan perustella ikääntymisrajaus poistettiin laista. Lisäksi väestö ikääntyy ja määrärahasidonnaisten palvelujen turvaamisessa on resurssipulan vuoksi haasteita.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan perustuslakivaliokunnan kannat ikääntymisrajausta koskien on tuotu esiin vain osittain. Nykytilan arvion mukaan perustuslakivaliokunta edellytti ikääntymisrajausten poistamista. Vaille huomiota perusteluissa on jäänyt se, että valiokunta piti palvelujen eriyttämistä mahdollisena, jos sille on asettaa hyväksyttävä peruste (PeVL 79/2022 vp., kohta 18).

Hallituksen esityksessä on myös sivulla viisi todettu, että HE:n 191/2022 vp vaikutuksia arvioinut laajapohjainen työryhmä ei arvioinut ikääntymisrajaukselle merkittäviä säästövaikutuksia, vaan katsoi, että rajaus vaikuttaisi merkittävämmiin vasta tulevaisuudessa. **Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan perustelua tulisi selkeyttää. Työryhmän säästövaikutusten arviointi perustui niihin asiakkuuksiin, jotka siirtyisivät ikääntymisrajauksen myötä pois palveluista, ei siihen, missä laajuudessa palveluja rajauksen myötä jäisi jatkossa myöntämättä tai ilman rajausta myönnettäisiin.** Arviointia ei siis tehty esimerkiksi siitä, miten ikääntyvän väestön lisääntyminen ja määrärahasidonnaisten palvelujen saatavuuden ongelmat sekä maksuttomuus tai alhaisemmat maksut vaikuttaisivat palvelujen kysyntään ja käyttöön.

Hallituksen esityksen tavoitteita on kuvattu sivulla kuusi. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan muutoksella turvattaisiin kuvattujen tavoitteiden lisäksi palvelujärjestelmän kestävyyttä ja erityislain asemaa.

Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota myös mahdolliseen säätämisyjärjestysperustelujen jatkotarkasteluun lausunnossa esitetyt näkökohdat huomioiden.

Voimaantulon ajankohdasta

Uuden vammaispalvelulain mukaista rahoitusta ei ole vielä maksettu hyvinvointialueille vuodelta 2023. Esityksen käsittely eduskunnassa oli vielä kesken vuoden 2022 lopussa eduskunnan hyväksyessä valtion vuoden 2023 talousarvioesityksen. Tehtävämuutoksen vaikutuksia ei siten voitu ottaa huomioon vuoden 2023 talousarviossa eikä vuoden 2022 lopussa tehdyissä hyvinvointialueiden vuoden 2023 valtion rahoituksen maksatuspäätöksissä. Kustannusvaikutukset 5,6 miljoonaa euroa on otettu huomioon valtion vuoden 2023 ensimmäisessä lisätalousarviossa loka-, marras- ja joulukuun osalta. Hyvinvointialueiden kuluvan vuoden rahoituspäätöksiä ja maksatusta ei ole kuitenkaan tältä osin vielä muutettu.

Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota, että muutettaessa hyvinvointialueiden tehtäviä tehtävän toimeenpanon vaatiman ajan ohella voimaantuloajankohdassa tulisi ottaa huomioon myös tehtävän rahoituksen huomioon ottamisen vaatima aika. Rahoituslain 9 §:n mukaan tehtävämuutos otetaan varainhoitovuodelle rahoituksessa huomioon etukäteen muutoksen voimaantulosta lukien. Kesken talousarviovuoden eduskunnassa hyväksyttävät ja voimaantulevat lakimuutokset ovat rahoituksen turvaamisen näkökulmasta ongelmallisia, koska niitä ei voida lopullisessa muodossaan ottaa huomioon kyseisen vuoden valtion talousarviossa eikä edellisen vuoden lopussa tehtävissä hyvinvointialueiden yleiskatteellisen rahoituksen maksupäätöksissä. Nyt ehdotettu muutos vammaispalvelulain voimaantuloon merkitsee tällaista tilannetta. Vammaispalvelulakia ehdotetaan

esitysluonnoksen mukaan muutettavan sisällöllisesti vielä erillisellä esityksellä, ja muutettu laki tulisi edelleen voimaan kesken talousarviovuoden.

Uusien tehtävien voimaantulo kesken vuoden on ongelmallista myös hyvinvointialueiden taloustietojen raportoinnin ja tilastoinnin kannalta. Uudistuksen voimaantulo kesken vuoden sotkee kyseisen tehtävän aikasarjaverailuja useammaksi vuodeksi. Hyvinvointialueiden taloustietojen raportoinnin tietosisällöt määritellään vuosittain etukäteen hyvinvointialueita sitovasti hyvinvointialueesta annetun lain (611/2021) nojalla annettavalla valtiovarainministeriön asetuksella hyvinvointialueiden taloustietojen toimittamiseen sovellettavasta tietosisällöstä ja teknisistä kuvauksista (487/2022, tilikautta 2023 koskeva ja 898/2023, tilikautta 2024 koskeva). Uusi tehtävä saattaa aiheuttaa muutostarvetta raportoitaviin palveluluokkiin, niiden kuvauksiin ja niitä koskeviin huomautuksiin, eikä muutoksia lähtökohtaisesti tehdä kesken vuoden. Vaikka palveluluokat pysyisivät samoina ja vain niiden sisällöt muuttuisivat kesken vuoden, muutoksesta aiheutuu kyseisen vuoden osalta tilastollista epäjatkumoa, koska luokat eivät ole enää vertailukelpoisia.

Valtiosihteeri kansliapäällikkönä Juha Majanen

Osastopäällikkö, budjettipäällikkö

Mika Niemelä

Jakelu

STM

Tiedoksi

VM/KAO, VM/BO

VN/19726/2023-VM-63

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: